El conte d'en Quim

(per saber-ne més sobre la talla baixa)

Mònica Peitx Triay

Editorial Glosa, S.L.
Avinguda de Francesc Cambó, 21, 5.a planta - 08003 Barcelona
Telèfons: 932 684 946 / 932 683 605 - Telefax: 932 684 923
www.editorialglosa.es

ISBN: 978-84-7429-531-3
Dipòsit legal: B-26.178-2011

Il·lustracions: Sonia Alins

© Editorial Glosa, S.L.
Reservats tots els drets. Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda ni transmesa sota cap forma o mitjà, incloent-hi fotocopies o qualsevol sistema de recuperació d'emmagatzemament d'informació, sense l'autorització per escrit del titular dels drets

Hola a tots, em dic **Quim** i tinc set anys,

tot i que a vegades la gent es pensa que en tinc quatre. M'agrada jugar a futbol i també cantar. Soc moreno i una mica **baixet**... La meva mestra està contenta amb mi,

però diu que sóc massa pallasso i xerraire.

Quan estic segut amb el meu amic Pancho,

sempre tenim coses

que explicar-nos...

Avui estic content i nerviós, per fi ha arribat el dia del **concert.**

Arribem al teatre i el director ens situa a l'escenari.

Jo sempre estic a **prima fila**, perquè soc dels més baixets.

En Pancho, al meu costat, també és baixet. El concert ha estat un èxit i ens han felicitat a tots.

La meva mare diu que és millor estar a primera fila, perquè així em veuen perfectament, però es preocupa una mica quan veu que els pantalons de l'any passat encara m'entren perfectament. A vegades al cole em diuen **«puça»**. També «mini», **«nan»** o **«bebè»**, i al Pancho li diuen **«tap»**, perquè ell és grasset i petit. La meva mare diu que cada u és com és i que l'important és ser bon estudiant.

Avui tinc revisió metge amb el **pediatre**. Estic content perquè aquest any no toca vacunar-me! Quan anem a veure el pediatre, sempre em pregunta un munt de coses, que si menjo bé, que si dormo bé, que si miro massa la tele...

Em **pesa** i em **mesura l'alçada**, després m'estiro en una camilla i m'escolta el soroll del cor i dels pulmons, i a més em toca la panxa.

El metge ho apunta tot a la seva fitxa i dibuixa en una gràfica per veure com vaig creixent.

Aquest matí no aniré al cole ja que hem de tornar a veure el metge.

Al pediatre també li preocupa que sigui baixet i els hi va escriure als meus pares un paper per anar a l'endocrinòleg.

Em va explicar que és el metge que s'encarrega d'estudiar les hormones.

Una espècie de missatgers que tenim dins el cos.

Hi ha dues hormones fonamentals per créixer i una s'anomena:

"hormona del creixement".

Ja vam visitar l'especialista en hormones. Era a l'hospital i al principi em vaig espantar una mica. Van acompanyar-me el meu pare i la meva mare i el metge ens **va mesurar l'alçada als tres**. Va llegir la carta del pediatre i ens va preguntar més coses: com era al néixer? Com menjava? Si havia estat malalt algun cop? I també preguntes sobre els meus pares i germans.

Fins i tot va voler saber com feia les caques!; ens va dir «A vegades, hi han malalties dels intestins que no deixen créixer». Vaig haver de fer-me unes proves i vam quedar un altre dia per ensenyar-los-hi.

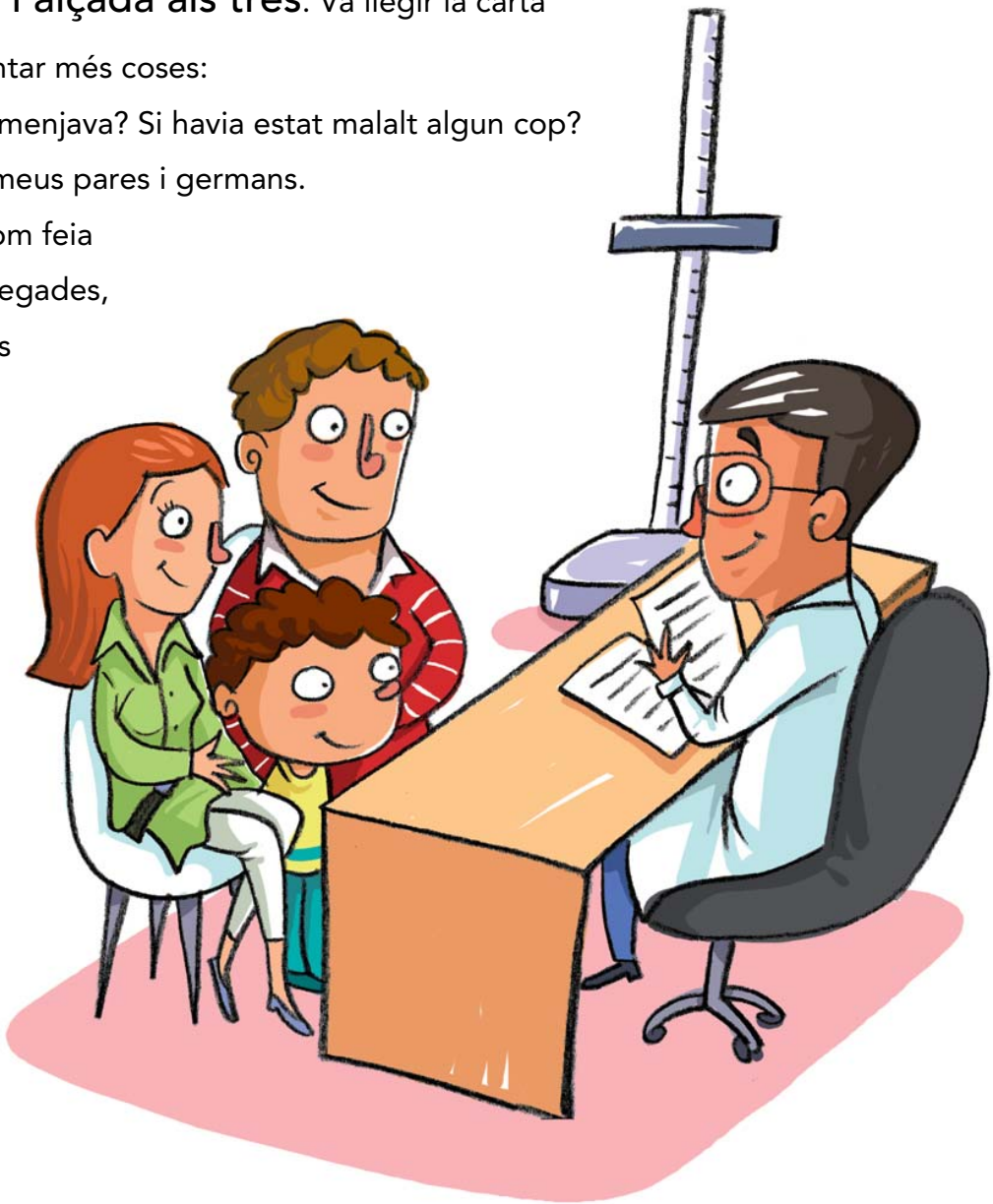

Hola de nou! Hem tornat al metge de l'hospital, el de les hormones.

Mentre esperàvem el nostre torn, he fet una amiga.

Es diu Maria, també té set anys, es rossa i prima.

La seva mare ens va explicar que es **punxa** cada dia hormona del creixement des de fa un any. Li posen perquè va néixer molt petita i no creixia massa bé.

M'ha dit que es punxa ella sola cada nit i que **no li fa mal**.

Que valenta!!

Un matí vam anar a l'hospital i em van fer uns **anàlisis**.

Primer uns i al cap d'una estona, uns altres. També van fer-me una **radiografia de la ma**. Sembla ser que quan naixem, a la ma, només hi han els ossos llargs, els dels dits. La resta és cartílag i, a mesura que anem fent-nos grans, es va transformant en os. Els metges ho utilitzen per saber l'edat dels nostres ossos i quant temps ens queda per créixer. Hi ha nens que creixen poc a poc però durant més temps. De petits son baixets però de grans seran alts; aquests no necessiten hormona de fora per poder créixer, només esperar que passi el temps.

Doncs si, al final haig de punxar-me, però la cosa no és gaire greu.

No son les mateixes **agulles** de les vacunes, grans i llargues.

Aquestes son molt petites, com un fil. Però millor us ho explico pas a pas:

primer vam esperar bastant de temps perquè es veu que uns quants metges s'han de reunir per decidir si la hormona em pot ajudar o no. Després van parlar amb la meva mare per dir-li que jo el que necessitava per créixer era la hormona. Vam anar a buscar-la a l'hospital i ens van explicar que era molt important guardar-la a la **nevera**, sinó pot espatllar-se i deixar de fer de missatgera.

Ens van donar l'hormona del creixement i ens van ensenyar a utilitzar-la.

L Me la punxo abans d'anar al llit a dormir, perquè és l'hora on l'hormona treballa millor. Com que em punxo sol,

aquest estiu podré anar de vacances amb els avis a la platja.

Falta poc, ja som a la primavera!

Avui he preguntat a la mare si li podríem donar una mica de la meva hormona al Pancho i m'ha contestat que no. Que en Pancho és així baixet perquè els seus pares també ho son. L'hormona de créixer, igual que tots els medicaments, la té que **receptar el metge**, que és qui sap què necessita cada u.

Ja ha arribat l'estiu i estic a la platja on viuen els meus avis.

Al veure'm, com sempre m'han dit que **havia crescut molt**.

- Ells ho diuen cada any, però aquest any crec que és veritat.

Ja arribo de puntetes per agafar els caramels que la meva àvia té amagats a la cuina per què ni els meus cosins ni jo en mengem massa!

Mònica Peitx Triay

Va néixer a Barcelona el 1970 i és llicenciada en Medicina i Cirurgia per la Universitat de Barcelona. Treballa com a endocrinòloga pediàtrica des de del 2002. Està casada amb un metge i té dos fills. Li agrada la seva feina i també el sol, el mar, llegir, passejar en bici, remar, caminar i dibuixar.

A més del llibre que tens a les mans, l'any 2008 va publicar el llibre "El conte d'en Max" per saber-ne més sobre l'obesitat infantil, al qual va seguir "El conte de l'Aina" per saber-ne més sobre diabetis mellitus tipus 1 (publicat l'any 2009).

www.cpen.cat

IPSEN
ENDOCRINOLOGÍA